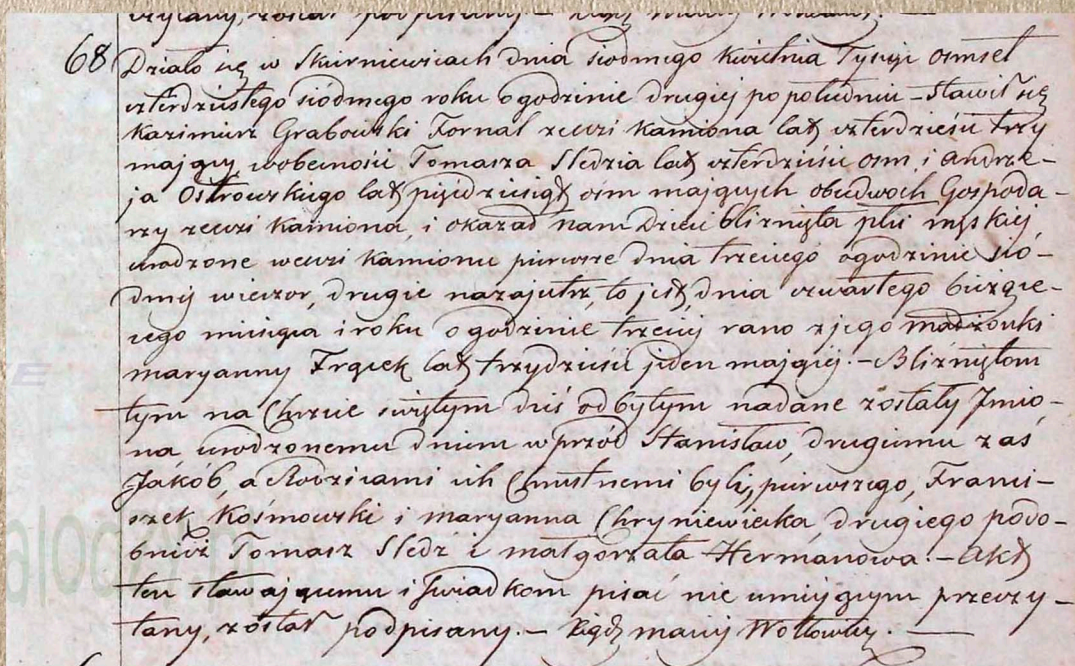

Stanisław Grabowski

**Powstaniec styczniowy,
który z narażeniem życia uratował
polskich oficerów, wyprowadzając ich ze stodoły
podpalonej przez Rosjan.
Skierniewiczanie.**

Urodzony w Kamionie w roku 1847, jako zaledwie szesnastoletni terminator w warsztacie stelmacha, wraz ze swym starszym bratem, nie wymienionym z imienia, wstąpił do oddziału Tomasza Wierzbickiego. Walczył przez kilka miesięcy, tj. do czasu rozproszenia oddziału, w okolicach Skierniewic i Rawy Mazowieckiej. W bitwie pod Raduczem 17 maja 1863 r. został ranny w nogę i czoło. Wraz z czterema innymi powstańcami Grabowski uratował życie oficerom polskim wyprowadzając ich niepostrzeżenie ze stodoły podpalonej przez Rosjan. W roku 1933 mieszkał w Warszawie przy ul. Miedzianej 13. Jerzy Maliszewski w książce z 1932 r. o powstańcach styczniowych podaje, że Grabowski walczył pod dowództwem pułkownika Kajetana Słupskiego i Wierzbickiego. W 1930 r. „podporucznik weteran Powstania Narodowego 1863 r.” Stanisław Grabowski został odznaczony Krzyżem Niepodległości „za pracę w dziele odzyskania Niepodległości”. Zmarł 19 sierpnia 1936 r. w Warszawie i został pochowany w kwaterze weteranów powstania 1863 r. na Powązkach.

Akt chrztu Stanisława i jego brata bliźniaka Jakuba z kościoła pw. św. Jakuba w Skierniewicach
Archiwum Państwowe w Łodzi; Akta stanu cywilnego Parafii Rzymskokatolickiej w Skierniewicach

Grupa Przyjaciół Weteranów na wycieczce w Puszczy Kampinoskiej

16/1933 r.
21/5

Weterani

*1. Poczowski 2. Grabowski 3. Świdorski 4. Grzywiński 5. Malewski 6. Milewski
7. Jarnowski*

Fotografia z wycieczki weteranów powstania styczniowego do Kampinosu, 21 maja 1933 r., Stanisław Grabowski oznaczony nr 2
Zdjęcie ze zbiorów Biblioteki Narodowej

Ranny powstaniec, Stanisław Witkiewicz.
Obraz ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie

Epizod z powstania, Józef Chelmoński.
Obraz ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie

Krzyż Niepodległości
z mieczami